

Onan de doeve.

De veurzitter van oonze cliëntenraad nam afscheid.

Naost de gebruukelijke boekenbonnen en bloemen kreeg het vertrekkende bestuurslid ok een klein bellegie met een spiegeltie.

“Veur joen kleine kammeraodtie dat ik altied op de achtergrond heur as ik met joe an ’t bellen bin” verduudelijkte de gever.

Dat kammeraodtie bleek een torteldoeve te wezen die Onan hiette.

“Wie nuumt zien doeve nou zo?” dach ik.

De ienige Onan die ik ken is een personage uit de biebel (Genesis 38). Hij was de tweede zeun van Juda (zeun van Jakob). Zien oldere breur Er was overleden en de Jeudse wet schreef veur dat diens breur dan veur naogelacht bij de weduwe mus zörge. Onan vertikte dat. “Hij verspilde zien zaod op de grond” stiet hierover in de biebel.

Het woord ‘onanie’ is baseerd op zien naam.

Die bewuste doeve was inderdaod naor die Onan nuumd.

“Waorumme?” vreug ik an de vertrekkende veurzitter.

Hij vertelde zunder blikken of blozen het bovenstaonde verhaal. De doeve bleek een rommelige eter te weden. “As wij veugelzaod in zien bakkie doet dan pikt hij daar zo wild in umme dat het zaod alle kaanten opvlög. Hij verspilt dus zien zaod op de grond.”

Zelden zu’n originele naam veur een dier heurd....